

ขอให้เปิดเผยรายละเอียดผู้ติดเชื้อโควิด

ในช่วงที่มีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (covid-๑๙) นอกจากจะส่งผลกระทบต่อประชาชนในหลาย ๆ ด้านแล้ว บางครั้งก็อาจกระทบต่อสิทธิส่วนบุคคลบ้าง แต่ต้องเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดครับ มาดูเรื่องนี้กัน

นาย ก. ร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่า สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแห่งหนึ่ง ได้มีการเผยแพร่ข้อมูลของผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนา (Covid - ๑๙) ในพื้นที่จังหวัดก่อนได้รับการรักษา (Timeline) โดยไม่ระบุรายละเอียดของ ชื่อ นามสกุล อาชีพ วัน เวลา และสถานที่ที่ผู้ติดเชื้อเดินทางไปอย่างละเอียด ซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ (๗) แห่ง พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสาร พ.ศ.๒๕๕๐

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้แต่งตั้งอนุกรรมการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในหน่วยงานของรัฐพิจารณาแล้วมีความเห็นสรุปว่า แม้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐก็ตาม แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่มีการร้องเรียนเป็นการเปิดเผยข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๐ ที่วางหลักเกณฑ์ไว้ว่า เมื่อมีกรณีที่จะมีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนเกิดขึ้น หน่วยงานของรัฐที่มีข้อมูลต้องเปิดเผยข้อมูลให้ประชาชนทราบโดยเร็ว แต่การเปิดเผยต้องไม่มีลักษณะเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลใดเป็นการเฉพาะ ดังนั้น ในกรณีร้องเรียนนี้จึงเป็นไปตามพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว

โดยสรุปคือ แม้มาตรา ๒๔ (๗) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ จะกำหนดให้หน่วยงานของรัฐสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองโดยไม่ต้องขอความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลได้ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล แต่การเปิดเผยก็ต้องไม่เป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลใด ตามพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว

โดยสรุปคือ แม้มาตรา ๒๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๕๐ จะกำหนดให้หน่วยงานของรัฐสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองโดยไม่ต้องขอความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลได้ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล แต่การเปิดเผยก็ต้องไม่เป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลใด ตามพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือรุกรานสิทธิส่วนบุคคลเกินสมควร ซึ่งหน่วยงานสามารถปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้นได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๕๐ หรือหาหรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oci.go.th

(ครั้งที่ ๔/๒๕๖๔)นายวรรณพงษ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น ”

เปิดเผยข้อมูลทางเทคนิคได้หรือเปล่า

ปัญหาเรื่องการจัดซื้อจัดจ้าง ก็ยังมีมาเรื่อย ๆ ผู้แพ้ก็ต้องมีข้อสงสัยถึงผู้ชนะว่า มีอะไรดีกว่าถึงได้รับการคัดเลือก จะขอตรวจสอบได้แค่ไหนมาติดตามกันครับ

บริษัท A โดยนาย ก ซึ่งเป็นผู้แพ้การประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (e - bidding) โครงการจ้างผลิตเครื่องจักรกลสำหรับผลิตรถดุดกวาดถนนถึงบรรจุไม่น้อยกว่า ๖ ลูกบาศก์เมตร ของหน่วยงาน B เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการดังกล่าว จำนวน ๓ รายการ คือ ๑) รายชื่อผู้ขอรับ/ชื่อเอกสาร ๒) รายชื่อผู้ยื่นเอกสาร ๓) รายชื่อผู้ผ่านการพิจารณาคุณสมบัติและข้อเสนอทางเทคนิค หน่วยงาน B แจ้างปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๖๖ ห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อเสนอของผู้ยื่นเสนอราคาใน ส่วนที่เป็นสาระสำคัญและเป็นข้อมูลทางเทคนิคของผู้ยื่นข้อเสนอ ซึ่งอาจก่อให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างผู้ยื่นข้อเสนอด้วยกัน ต่อผู้ซึ่งมิได้เกี่ยวข้องกับ การจัดซื้อจัดจ้างครั้งนั้นหรือต่อผู้ยื่นข้อเสนอรายอื่น เว้นแต่เป็นการเปิดเผยข้อมูลต่อผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายหรือการดำเนินการตามกฎหมาย นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะที่เข้าอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๐ แห่งการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ.๒๕๖๐ ข้อกฎหมายดังกล่าวกำหนดขึ้น เพื่อป้องกันมิให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างผู้ยื่นข้อเสนอด้วยกันหรือต่อผู้ซึ่งมิได้เกี่ยวข้องกับ การจัดซื้อจัดจ้างครั้งนั้นหรือต่อผู้ยื่นข้อเสนอรายอื่น และเป็นเพียงขั้นตอนในการปฏิบัติระหว่างดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างเท่านั้น การพิจารณาว่าจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างได้หรือไม่ จะต้องพิจารณาตามหลักเกณฑ์และข้อยกเว้นที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้กำหนดไว้ ดังนั้นเมื่อผู้อุทธรณ์เป็นผู้เข้าร่วมเสนอราคาในครั้งนี้ด้วย จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียที่สมควรได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อปกป้องสิทธิของตน

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th

(ที่ สค ๗๔/๒๕๖๔) นายวรพงษ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต ”

ผู้ค้าเข้าใจ ใช้หนี้แทน

ใครเป็นผู้ค้าประกันก็คงทราบกันดีครับว่า รอชำระหนี้แทนลูกหนี้ที่เราค้าประกันไว้ หากลูกหนี้เบี้ยวหนี้ เรื่องนี้ก็เช่นกันครับ ลูกหนี้ตายเจ้าหนี้ก็ไล่เบี้ยกับคนค้าประกันทั้ง ๆ ที่รู้อยู่แล้วว่ามีเงินมรดกตกทอดซึ่งสามารถติดตามทวงถามจากทายาทได้ ผู้ค้าจะทำยังไงดี

นาย ก เป็นสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์หน่วยงาน A ได้ค้าประกันเงินกู้ของนาย ข ต่อมานาย ข เสียชีวิต สหกรณ์ออมทรัพย์หน่วยงาน A ได้จ่ายเงินฌาปนกิจสงเคราะห์ให้กับทายาทของนาย ข ไป ๖ แสนกว่าบาท ทายาทนำไปชำระหนี้สหกรณ์ ๆ บางส่วน ๙๐,๐๐๐ บาท ยังเหลือหนี้สหกรณ์ ๆ อีก ๕ แสนกว่าบาท สหกรณ์ ๆ จึงแจ้งให้นาย ก ผู้ค้าประกันชำระหนี้แทนโดยผ่อนจ่ายเดือนละ ๙ พันกว่าบาท นาย ก จึงมีหนังสือถึงหน่วยงาน A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจ่ายเงินฌาปนกิจสงเคราะห์ของนาย ข ให้กับทายาท เพื่อตามว่า ทายาทคนใดได้รับมรดกหน่วยงานแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และตามระเบียบการฌาปนกิจสงเคราะห์ของ... พ.ศ. ๒๕๔๘ (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๖) เงินสงเคราะห์มิใช่มรดก เป็นเงินที่สมาชิกมอบให้แก่ผู้มีสิทธิรับเงินสงเคราะห์เพื่อนำไปจัดการศพของสมาชิกให้สมเกียรติและฐานะตามลัทธิศาสนาและประเพณี นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ๆ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลการปฏิบัติราชการตามระเบียบการฌาปนกิจสงเคราะห์ของ... พ.ศ. ๒๕๔๘ (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๖) ที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงาน A จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐที่มีใช้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลแต่อย่างใด แต่มีข้อมูลข่าวสารในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคลปรากฏอยู่ในเอกสาร เมื่อผู้อุทธรณ์ได้รับความเดือดร้อนในการชดใช้หนี้ตามสัญญาการค้าประกัน ต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเพื่อติดตามทายาทของนาย ข. ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิรับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อตรวจสอบและปกป้องส่วนได้เสียของตน จึงวินิจฉัยให้หน่วยงาน A เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้ปกปิดข้อมูลข่าวสารในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคลได้แก่ อายุ อาชีพ วันเดือนปี ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ หมายเลขประจำตัวประชาชน หมายเลขบัญชีธนาคาร เนื่องจากการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th

(ที่สค ๕๒/๒๕๖๔) นายวรรณพงษ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต ”

ขอลบประวัติอาชญากร

ประเด็นปัญหาการขอลบข้อมูลประวัติอาชญากรมีจำนวนหลายเรื่อง จึงต้องยกมาพูดถึงเพื่อจะได้ทราบแนวทางการพิจารณาว่า จะขอลบประวัติอาชญากรได้หรือไม่

นาย ก เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ๘ เดือน โดยไม่รอกการลงโทษ ในความผิดฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน หลังจากพ้นโทษแล้ว นาย ก เห็นว่า ข้อมูลประวัติอาชญากรของตนเองเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นผู้เก็บรักษา ถือว่าหมดหมดความจำเป็นแล้ว และไม่อยู่ในเงื่อนไขการเพิ่มโทษ บวกโทษ ตามประมวลกฎหมายอาญา สำนักงานตำรวจแห่งชาติต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพียงเท่าที่เกี่ยวข้อและจำเป็นเพื่อการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้นและยกเลิกการจัดให้มีระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น นาย ก จึงขอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ลบหรือทำลาย ข้อมูลประวัติอาชญากรของตนออกจากทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติแจ้งนาย ก ว่า คดีดังกล่าว ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์การคัดแยกประวัติออกจากฐานข้อมูลประวัติอาชญากร ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดีลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ (ฉบับที่๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ บทที่ ๔ การคัดแยกและทำลายแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือและรายการประวัติหรือบัญชีประวัติ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารประวัติอาชญากรของผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และมาตรา ๒๕ วรรคสามกำหนดว่า ถ้าบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของตนส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่เป็นอย่างจริง ให้มีสิทธิยื่นคำขอให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารนั้นได้ ซึ่งบุคคลใดจะใช้สิทธิร้องขอให้หน่วยงานของรัฐแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของตนได้จะต้องปรากฏว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้นไม่ถูกต้องตามที่เป็นอย่างจริง ดังนั้น ในกรณีข้อมูลประวัติการกระทำความผิดของผู้อุทธรณ์เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติจัดเก็บไว้ถูกต้องตามจริงตามคำพิพากษาของศาล ผู้อุทธรณ์จึงไม่สามารถขอให้ลบประวัติอาชญากรออกจากฐานข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรของสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th

(ที่ สค ๕๙/๒๕๖๔) นายวรรณพงษ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต ”

เอกสารฎีกาเบิกจ่าย

เรามักจะพบบ่อยเสมอ ๆ ว่า โครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนก็ดี อาคารต่าง ๆ ก็ดี ดูแล้วไม่คุ้มกับจำนวนเงินที่หน่วยงานประกาศให้ทราบ ในฐานะประชาชนผู้เสียภาษี เราจะเบิกจ่ายโครงการเหล่านี้ได้หรือไม่ มาดูครับ

นาย ก ได้มีหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนตำบล A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับฎีกาเบิกจ่าย จำนวน ๒ รายการ คือ ๑) ฎีกาเบิกจ่ายเงินโครงการปรับปรุงหรือซ่อมแซมถนนลูกรังภายในตำบล A ๒) ฎีกาเบิกจ่ายโครงการปรับปรุงหรือซ่อมแซมอาคารสำนักงาน/อาคารโรงจอดรถ หน่วยงานแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ไม่ปรากฏเหตุผลอันสมควรที่วิญญูชนจะพึงคาดหมายได้ว่า การขอเข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อจุดประสงค์สิ่งใด ทั้งเห็นว่าผู้ขอไม่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ทั้ง ๒ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐและไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้คือ ต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการได้โดยไม่จำเป็นต้องเป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องนั้น ๆ และไม่จำเป็นต้องแจ้งวัตถุประสงค์ในการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ จึงวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th

(ที่ สค ๗๕/๒๕๖๔) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต ”